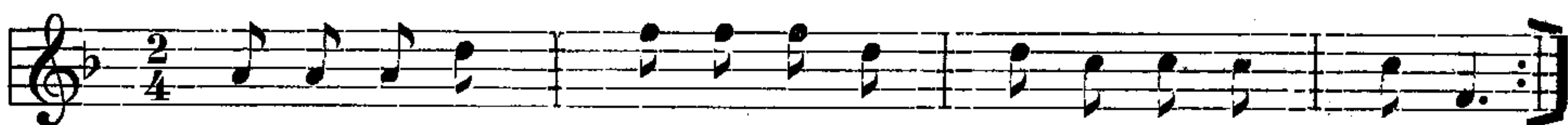

Kamarádko moja,
už sa rozéjdzeme,
na trávu zelenú
spoľu nepójdžeme.

Jedna pójdzě k háju,
druhá pójdzě k ľúce,
kamarádko moja,
podajme si ruce.

814.

Z Líšně.

Co pak's te se hosme-sli-la, ka-ma-rád-ko, vdávat?

V ne-dě-lo bo - de mo-ze-ka, přid' se tam po - dí-vat.

[: Co pak's te se hosmeslila
kamarádko, vdávat? :]
V nedělo bode mozeka,
přid' se tam podívat,

[: jak já bodo tancuvati,
jak já bodo tancuvati! :]
Tobě bodó, kamarádko,
z vočí sloze kapat.*)

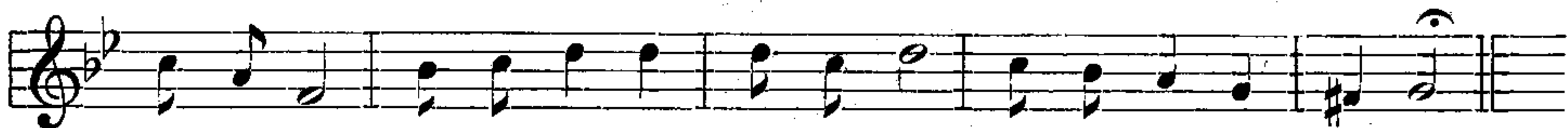
II. Když jdou se ženichem pro nevěstu.

815.

Z Něčic.

Zdlouhavě.

Stó-jí fas-ník před domem, koně ši-ro - va-ný, na nich sedí

sy-ne-ček na nich se-dí sy-ne-ček ce-lé u-pla - ka-ný.

Stójí fasník před domem,
koně širovaný,
[: na nich sedí syneček :]
celé uplakaný.

Ja neplač ty synečku,
dostaneš děvečku,
[: pěknó bíló, červenó :]
v zeleným věnečku.

*) První družička loučí se s nevěstou.